

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Det här verket har digitaliserats i ett samarbete mellan Litteraturbanken och universitetsbiblioteken i Göteborg, Lund, Umeå och Uppsala.

Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den tolkade texten kan innehålla fel.

Därför bör du visuellt jämföra den tolkade texten med de scannade bilderna för att avgöra vad som är riktigt.

Om du anser dig ha upphovsrätt till detta material, ber vi dig vänligen kontakta Göteborgs universitetsbibliotek.

The digitisation of this work is a collaboration between The Literature Bank and the university libraries in Gothenburg, Lund, Umeå and Uppsala.

All printed text is OCR processed into machine readable text. This means that you can search the document and copy its text. Older documents with print in poor condition can be hard to process and may contain errors. Compare the interpreted text visually to the scanned image to determine what is correct.

If you believe you own the copyright to this work, please contact the Gothenburg University Library.

GÖTEBORGS
UNIVERSITET

LUNDS
UNIVERSITET

UPPSALA
UNIVERSITET

Till gamle, värdeade vännen
Uppsala 23 Maj 1892
Frans Rodell

från
T. O. Almqvist

B ELLMANS

IMITATIONER

HJALMAR EKERÖT
ALMA REK

STOCKHOLM
ADOLF BONNIER
Kongl. Hof- och Universitetsbokhandlare.

Pris 1 krona.

UNIVERSITETSBIOTEKET

UMEA

59630

Umeå universitetsbibliotek

00001521326 59630 Mag
Tio Bellmans-imitationer

TIO
BELLMANS-IMITATIONER

AF

HJALMAR EKEROT
(ALMA REK)

Skänkt av
J. G. HOLMSTEDT.

STOCKHOLM
ADOLF BONNIER
Kongl. Hof- och Universitetsbokhandlare

STOCKHOLM
ISAAC MARCUS' BOKTRYCKERI-AKTIEBOLAG
1888.

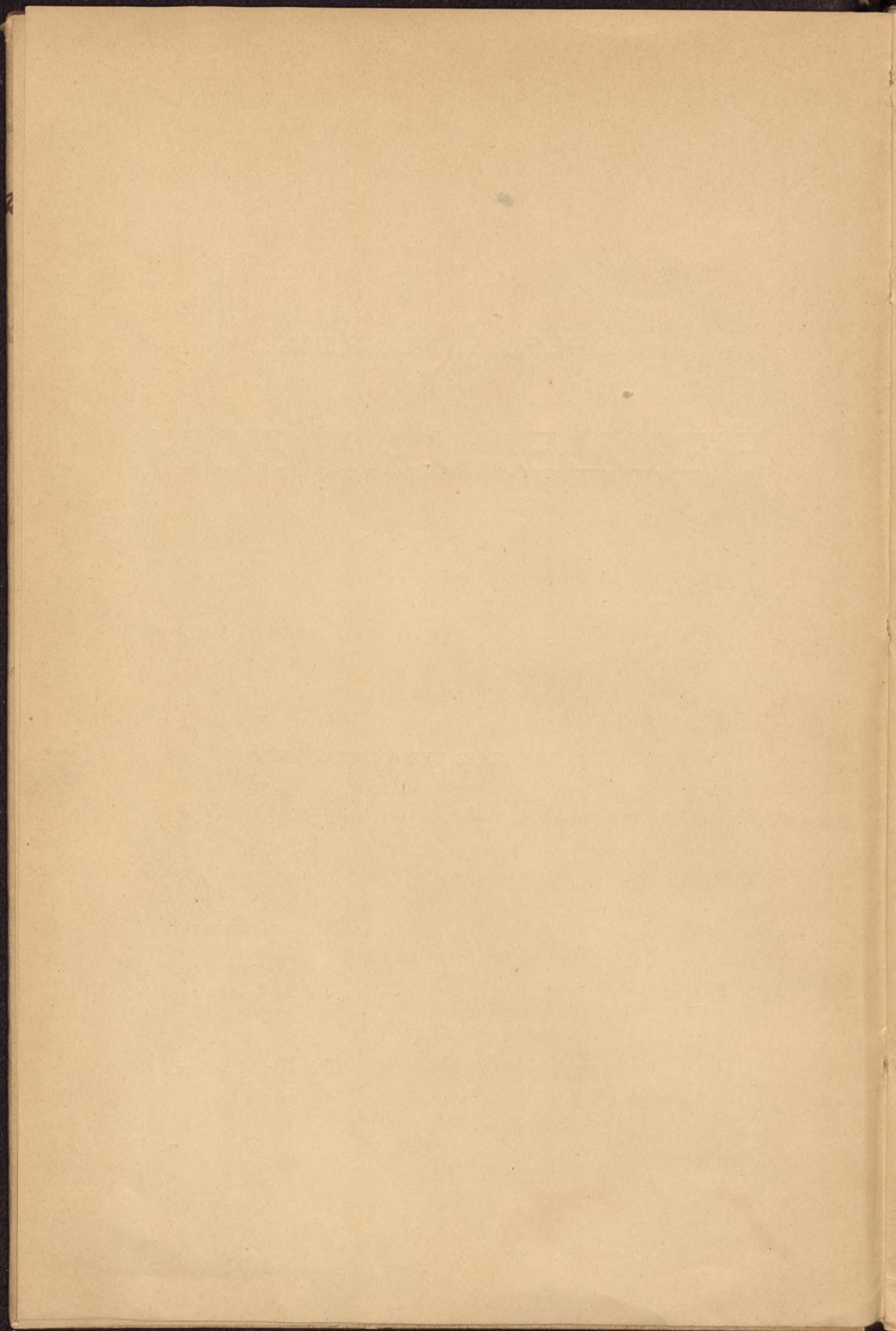
OPERASÅNGAREN
PELLE JANZON

TILLEGNAS DESSA IMITATIONER

VÄNSKAPSFULLT

AF

Författaren.

FÖRORD.

(Utdrag ur ett bref till författaren.)

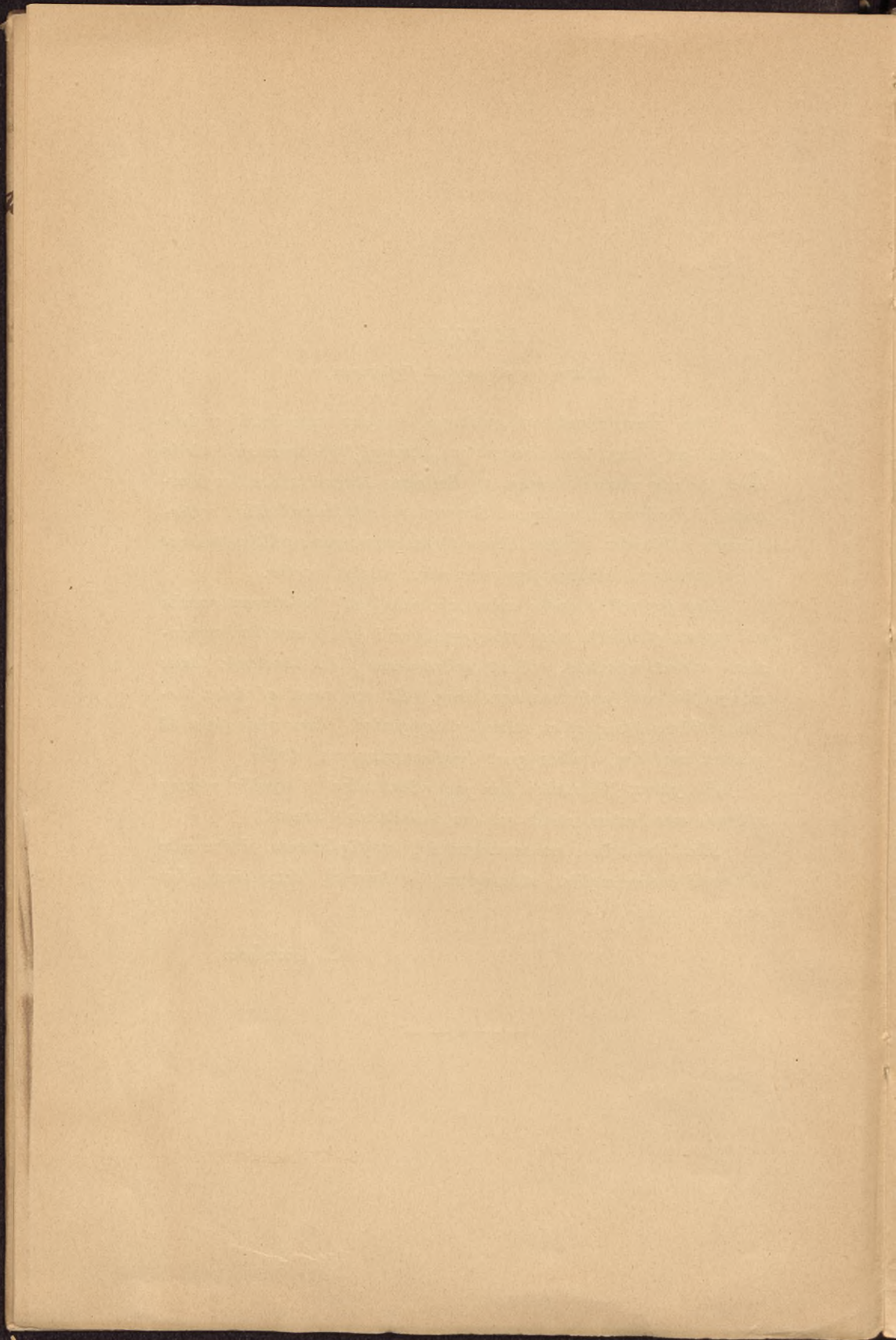
Efter genomläsandet af samlingen, har jag naturligtvis ej funnit skäl att frångå den allmänna och äfven af författaren sjelf närda samt för mig uttalade åsigten, att **Bellmans** sångmö, sådan hon framträder i *Fredmans Epistlar och Sånger*, är i allt hufvudsakligt oefterhärmlig. För den, hvilken liksom författaren synes så flitigt studerat dessa skapelser, behöfver jag allra minst uttala hvarför.

Men jag vill å andra sidan icke neka, att författaren ganska väl lyckats efterbilda vissa yttre egenheter i det Bellmanska kompositions- och uttryckssättet, och att imitationerna i det hänseendet förete månget fint och fyndigt anbragt drag. Ett och annat af dessa försök uppbäres äfven af en stämning, befryndad, ehuru visserligen på afstånd, med den, hvilken gjort *Fredmanssångaren* odödlig.

På ytterst få ställen har jag råkat något i egentlig mening stötande mot kostym, språk och ton i *Bellmans* diktning.

Mitt slutomdöme om samlingen är, att författaren, i den mån det varit honom möjligt, skänker en återklang af "dessa toner, dem ingen tid söfver!"

C. Eichhorn.

N:o 1.

Bellmans skål!

Vid Par Brikolls Bellmansfest å Hasselbacken 26 juli 1881.

Mel.: Fredm. Ep. N:o 69. — »Se dansmästarn Mollberg, bröder.»

Nog I veten, vänner, bröder,
att hos sångarkungen,
hos vår Bellman snillet glöder
likt en julisol.
Bacchus åter blir besjungen,
Venus, frun den täcka,
han till lif har vetat väcka
här vid isig pol.
Hör noga på
och stopen alla fatta,
väl vi förstå,
att Bellmans snille skatta.
Gerna vi din gudagåfva
högt nu alla lofva,
så dryaden ej får sofva
i sitt Djurgårdsbol!

När i sommarfägring pråla
Fiskartorpet, Haga,
hvem förstår dem bättre måla
uti sång och ord?
Märk, när små najader draga
att bland säfven gunga,

börjar Bellman härligt sjunga,
 skald som få i Nord!
 Lyss noga på!
 Hvad toner, underbara,
 höres han slå
 i sommarqvällen klara!
 Bellmans melodier sköna
 allt vårt bifall röna.
 Smyckad i sin praktskrud gröna
 står hans fosterjord.

Ack, när Karon kom att föra
 dig till sälla landen,
 sin honnör fick gubben göra
 för en sådan gäst.
 Då Apollo glad på stranden
 såg sin helsning gifva,
 ropte: Vi sku bröder blifva
 vid olympens fest! —
 Frågar jag så:
 Skall Bellmans minne glömmas?
 Svara jag må:
 I sekler skall det gömmas!
 Bellmans diktning alltid hyllas,
 der pokaler fyllas,
 ej i glömskans graf den myllas,
 det vi känna bäst!

N:o 2.

Ullas morgontoilett.

Skådad genom nyckelhålet.

Mel.: Fredm. Ep. N:o 3. — »Fader Berg i hornet stöter.»

Korno --- sternas bryn i purpur flammar,
morgonvind bland hvita stammar
spelar med gräs och strå.

Korno --- Blommor dricka daggens droppar,
tuppen gal och skatan hoppar,
fåren vid grinden stå.
Gäddan i vassen spritter,
vattnets stänk i solens glitter
perlor likt på bladen sitter . . .
Bondens plog :::
re'n fålen länge drog.

Korno --- Så der ute. Men i salen
ljusen slocknat, slut är balen,
Bergström ej blåser mer.

Korno --- Jergen ramlat ned för trappan,
snarkar full i smorda kappan,
Ulla i drömmen ser.
Krögar'n kan intet störa,
nöjd han slumrar på sitt öra;
nymferna ha fasligt göra
samla hop :::
båd' stänkor, krus och stop.

Korno --- Fredman senast hade ordet,
nu han ligger under bordet,
drucken och utan sans.

Korno --- Mollbergs bädd är fyra stolar,
han i sömnen sakta gnolar
ännu sin kontradans . . .
Wingmark peruken vrider,
fader Berg från bänken glider,
Bergström vaknar, ögat gnider,
snart hans mål :::
blir dörrens nyckelhål.

Korno --- Han ser Ulla i paulunen
hvila lätt bland mjuka dunen,
kinden är rosenröd,

Korno --- liljans färg har runda armen,
sakta häfves hvälfda barmen
ännu af känslors glöd.
Härligt! Sig Ulla sträcker . . .
ej till fyllest täcket räcker . . .
hvilken fot, hvad vrist så läcker! . . .
Solen nyss :::
förstulet tog en kyss.

Korno --- Mollberg kommer. Han vill kika,
Bergström måste gifva vika.
Jergen åt springan trår.

Korno --- Fredman hän mot dörren raglar,
fast vid karmen han sig naglar,
spörjer, hvad föregår . . .
Prachtvoll! . . . Ach, Ulla schtiger
ur sin pädd . . . gleich in jack schmiger! . . .
Mollberg hviskar: Jergen tiger!
Stilla då, :::
ni allt ska veta få!

Korno --- Med den lilla fina handen
knyter hon nu kjortelbanden . . .
Jergen! Håll blott dig still!

Korno --- Höfterna på vår herdinna,
 deras make svårt är finna,
 Venus de höra till! . . .
 Skorna ha röda klackar! —
 Svetten utför Mollberg lackar,
 Jergen blott med munnen smackar. —
 Strumporna . . . :||:
 med blåa kilarna!

Korno --- Nu korsetten veka lifvet
 elegans och hållning gifvet . . .
 Ulla till spegeln går . . .

Korno --- Muschen kindens skönhet höjer . . .
 Vid sin bild hon gerna dröjer,
 pudrar sitt mörka hår . . .
 Kjolen nu nymfen fattar . . .
 Visst hon hört oss . . . skälmskt hon skrattar . . .
 Hurra! . . . Svängen edra hattar! . . .
 Ulla vår, :||:
 din hedersvakt här står!

Korno --- Ut i salen Ulla träder,
 alla med sin åsyn gläder,
 Jergen sin bugning gör;

Korno --- Mollberg kommer med en bricka,
 önskar att med Ulla dricka,
 bjuder på en likör.
 Glaset hon tar, det svingar,
 vänligt med dem alla klingar.
 Mollberg denna hyllning bringar:
 Ullas lof, :||:
 du nymf i Bacchi hof!

N:o 3.

Söndagsbalen på Thermopolium Boreale.

Mel.: Fredmans Ep. N:o 9. — »Käraste bröder, systrar och vänner.»

Ej är det lönt från krogen du ränner,
nog kommer Fredman hit och hans vänner;
snart de i Niklas sluta. —

Ja, klockan hon slår på stund. —
Håll dig blott vackert stilla i skrubben! —
Hvem är som klappar? . . . Åh, se på gubben! . . .
Bergström, låt bli min ruta! —

Nå, jag är ju gammal kund,
V:ello . . . känder

i orten

V:ello . . . bänder
jag porten . . .

V:ello . . . Nu, mutter, ljufva,
skrufva
upp sprund!

Nej, se att Mollberg satt här förut! —

Nå, kan du inte hålla din trut,
säg, ska stadens paltar
från mitt Bacchi altar

hvarje gäst väl köra ut?

Hej! gamla mutter, tungan din stanna,
långt bättre är ro hit med en kannal . . .

Hör, lilla jungfru Lotta,
här ska' det bli bal i qväll! . . .

Se, hur på hyllan tennstopen blänka . . .
Holländska pipor . . . knaster, kan tänka! . . .

Stå inte der och måtta!
Mer kummil i glaset håll!

V:ello --- Sängen
är bäddad,

V:ello --- drängen
blir räddad;

V:ello --- Jergen plär supa,
stupa
der säll.

Hurra! Nu får jag äkta humör,
Ulla och Fredman, Movitz, jag hör!...

Ormens bästa flicka! —

Re'n vill Jergen hicka,
när han helsar: servitör!

Jergen, vrid genast hatten till rätta!...
Stråperlor!... Och hvad är sedan detta? —

Oh, dass ist nur dycrenger! —

Nå, tycker du det är grannt?... .

Se, fader Berg med buckliga hornet... .

lyss, Jeppe tutar tio i tornet!...

Jeanna visst fått mojänger,
bär splitter ny engageant.

V:ello --- Skratten
i salen,

V:ello --- fatten
pokalen,

V:ello --- här sku hvar flicka
dricka
bastant!

Kolmätars Lotta, skål, kära du,
skål, Anders Wingmark, item din fru;

lefve denna krogen,
glasen håll mot knogen!...

Hej, låt balen börja nu!

Lustigt låt valdthorn smattra och skrälla,
gnid på fiolen, drick pimpinella,

spela upp menuetten
och öltunnan skjut i vrån!
Titta, hur Jergen hjulbent nu klifver,
handen åt Bredströms käresta gifver!
Hon läppjar än på sqvätten
och knaprar på sockerrån,

V:ello --- tvekar
och stammar,

V:ello --- nekar
och flammar;

V:ello --- Jergen, han stampar,
trampar
på tån.

Tzchas! ropar Puckeln, lustigt plaisir,
kommt nun, mein Engel, tanz nur mit mir! —
Snart i vilda ringar
Jergen Puckel svingar.
Bredström svartsjuk genast blir.

Fredman i qväll försmår hvarje flicka,
han har blott lust att äta och dricka.
Grisfoten tror jag duger?
Tag ännu en sup derpå! —
Bacchus, i famnen din låt mig domna,
strunt i hvar Chloris, blott jag får somna!...
Ulla, tro ej jag ljuger! —
Bah, låt mig blott fresta få!

V:ello --- Kyssen
nu smäller,

V:ello --- ryssen
jag faller,

V:ello --- mig ska' du fira —
gira
ej så! —

Båda nu föllo rakt i paulun.
Fy, hvad det ryker kring dem af dun!...
Bättre en prestinna
Fröja ej kan finna...
Klang för Fredman der och frun!

Ulla ur sängen springer och skrattar.
 Mollberg sin sköna afundsjukt fattar. —
 Rif ej i tu saloppen
 och akta blott min karkas! —
 Kom nu, min Ulla, finhyllt och vacker,
 vi måste dansa!... Gör entreschaquer!...
 Böj litet mer på kroppen!
 Hör, Bergström, håll bättre bas!...

V:ello --- Krusen
 sku hoppa,
V:ello --- ljusen
 då snoppa
V:ello --- medan vi svinga,
 klinga
 med glas! —

Ulla förlorat sitt strumpeband,
 Movitz der står och har det i hand,
 vill det sirligt binda
 rundtom vaden trinda...
 Hjertat råkat uti brand.

Dansen går undan, säjarne skrida,
 piprök och dam i ögonen svida,
 ljusen så matta flämta
 och talg dryper från dem ned. --
 Fan i musiken! — Säg, är du galen,
 tycker du stimma passar på balen? —
 Ska vi fiskalen hämta? —
 Åh, Bergström blef inte vred!

V:ello --- Glömmet
 snart ropet,
V:ello --- tömmet
 blott stopet. —
V:ello --- Hej, Anna Stina,
 grina
 du med!

Vill du dig lägga? Var inte dum!
 Bacchus och Fröja här ha sitt rum.

Låtom oss förnöja,
 ännu länge dröja
 på vårt Thermopolium!

Mutter, låt bli att luckorna skrufva,
 Ulla är varm, du svertas, min dufva! —
 Lossat hon har korsetten. —
 Nå, fläkta mig nu en stund! —
 Aj, hör hur qvinten sprang på fiolen!
 Käraste Lotta, lyft mer på kjolen! —
 Jergen i piruetten
 blott flaxar i salens rund.

V:cllo --- Trumman
 nu röres,

V:cllo --- gumman
 då störes. —

V:cllo --- Nu ha ni gästat,
 festat
 i grund. —

Flickor och vin ge lifvet behag,
 städse för båda Mollberg är svag. —
 Fredman höres sucka:
 Fort, slå upp hvar lucka! —
 Kors, det är ju ljusan dag!

N:o 4.

Vid underrättelsen om Ulla Winblads giftermål.

Elegi.

Mel. Fredm. Ep. N:o 21. — »Skyarne tjockna.»

Himmel, elände! —
 Säg mig: hvad hände? —
 Ulla, vår Ulla...! — Är hon lagd i grift? —
 Ack nej, dessvärre,
 inte vår Herre
 henne har tagit, ty nu är hon — gift! —
 Nä, blef det hökar'n? —
 Nej, tullbesökar'n
V:ello --- har gjort beslag. —
 Tvi, publikaner,
 slika chikaner
 tåla ej Mollberg och Movitz och jag!

Bacchi väninna,
 Fröjas prestinna,
 länge för Fredman en drottning du var!
 Hvad vi haft roligt,
 skämtsamt, förtroligt,
 dansat och sjungit båd' nätter och dar!
 Fredman har bjudit,
 valdthorn ha ljudit...
V:ello --- allt är nu slut!
 Ska' han förtulla
 ensam vår Ulla? —
 Norström, den syndaren, må veta hut!

Hvad herdestunder
 Djurgårdens lunder,
 Fiskaretorpet oss båda ha skänkt!
 Vi frukosterat
 och pokulerat . . .
 rödaste safter i bägarne blänkt.
 Ulla jag trodde,
 nymfen jag rodde
V:ello --- till Pafos ö . . .
 Slutad är stäten,
 Fredman på båten
 nu har hon gifvit, vår flyktiga mö!

Mälarevågen,
 när himlabågen
 glödde i vester, till Klubben oss bar;
 fullmånen lyste,
 Ulla — ack! — myste . . .
 Käraste bröder, gudomlig hon var!
 Jag må bedyra,
 att sådan yra
V:ello --- aldrig jag känt . . .
 Allt är nu töken,
 lifvet en öken . . .
 säg, hvarför släcka den låga, du tändt?

Hjertat mitt lätta,
 låt mig berätta,
 hvad stackars Movitz af Ulla har rönt!
 Blankt solen glimmat,
 vi hade stimmat
 arla en morgonstund . . . vädret var skönt . . .
 jag söp och rökte,
 luften mig sökte . . .
V:ello --- ögonen slöt.
 Men, när jag vaknar,
 nymfen jag saknar . . .
 Hon låg hos Norström! — Då var du ett nöt!

Jag komponerat
och dedicerat
sånger till Ulla. — Ja, de voro bra! —
Hå, för den foten,
jag blåst mig soten! —
Du har haft framgång? — Jo, tack ska ni ha!
Minnas ni kuppen:
Mutter på Tuppen
V:ello --- hade då bal.
Hvad jag fick vänta
der på min jänta! —
Tala, hur gick det? — Baron' henne stall!

Vänner, er sansa,
kunde hon dansa
innan i Mollberg vår Chloris fick tag?
Nog var hon läcker,
föga dock smäcker.
Hvem satte pli på skön Ulla? Jo, jag!
Hvad blef väl tacken?
Svänga på klacken
V:ello --- lärde hon bäst.
Tvi, hennes funder!
guldsmidda kunder
sökte städs henne och sökte hon mest.

Alltid på balen
med korporalen
Ulla fick äran att först tråda dans.
Väl jag minns ställen,
många tillfällen:
Lokatten, Frömans . . . ja, hvar hon blott fanns.
Ulla så gerna
lyste som stjerna
V:ello --- på Gröna Lund . . .
Korsgevär, pikar,
Mollberg ej likar,
att hon så lurat oss alla i grund!

Hör och besinna,
 maken herdinna
 aldrig vi mera få se på en krog.
 Hvita sultanen,
 röda tulpanen . . .
 ack, fader Berg ännu minnes dem nog!
 När så i ronden,
 hon roberonden
V:clo --- lyfte en smul,
 noten jag glömde,
 ölstånkan tömde,
 svor öfver att jag var gammal och ful.

Hurdan är maken? —
 Åh, den der kraken
 går ner vid Sjötull'n i röder peruk.
 Han på kantiner
 sjelf sina viner
 vet införskrifva till blott . . . eget bruk.
 Röst, som en kråka;
 flöjtravär, stråka
V:clo --- sköter ej han. —
 Jergen, oss svara,
 kan du förklara,
 hvarför tog Ulla den tusan till man?

Jetzt muss ich lachen!
 Was war zu machen?
 Kennen Sie nicht dies' verdammte fersåt?
 Also: Schpinnhuset! —
 Fort hit med kruset!
 Gladaste Ulla oss alla förlåt!
 Hellre än skriftas,
 ville du giftas . . .
V:clo --- Må nu så ske!
 Drickom i botten,
 vår blifver lotten
 Norström mång' prydnad i skallen snart ge!

N:o 5.

Mollbergs danslektion.

Mel.: Fredm. Ep. N:o 38. — »Undan ur vägen — se hur
profossen med plymager.»

Helsning, go' vänner, se här en man, som dristigt klifver
in i ert sällskap helt ogeneradt på!

Tamb.--- En stånka mutter nog mig gifver . . .
Fins här en nymf, skall mång kyss jag plocka då!
Mollberg, korp'ralen,
är en lustig källarkund,
hit med pokalen:
Skål, Gröna Lund!

Bland stånddrabanter . . . ve den, som tror jag står och ljuger! . . .
ej mera ståtlig och dråplig karl man ser.

Tamb.--- För Gustaf ståta . . . sådant duger!
Snart hela Stockholm till bjudare mig ber.
Derför mig ären,
lystra mitt kommandorop:
För militären,
honnör med stop!

Sein Diener, Jergen! . . . Nå, har du pontak för oss båda,
skola vi dricka och börja vår lektion?

Tamb.--- Snart skall med heder dans du tråda,
göras till hjelte . . . från tocken der kujon.
Ja, på min ära,
du ska bli en äkta sprätt,
se'n du fått lära
dig menuett!

Buga dig sirligt! . . . Se hit! . . . Så göres komplimangen! . . .
 Rak, käre Jergen! . . . Fy, hvad du skjuter rygg!

Tamb. . . . Gif tusan alla battemangen!

Håll dig blott stilla! . . . Du svärmar likt ett mygg! . . .

Vändningen sedan . . .

Aj, jag tror att Jergen damp!

Säg, har du redan

i vaden kramp?

Ah, se vår Ulla! . . . Att Jergen stöp har jag ej felet.

Skratta ej, Ulla! Man faller ju så lätt! —

Tamb. . . . Allt kommt nur von thet schlimme ehlet! —

Vill du, min sköna, vi ta en menuett?

Hej, jag kan skutta,

ställen eder upp på led,

Jergen får strutta,

som är hans sed!

N:o 6.

Movitz målar Jergens porträtt.

Mel.: Fredm. Ep. N:o 66. — »Se, hvad Movitz sitter der.»

Movitz, af Apelles ätt,
lägg strax färg på din palett,
fram med skålar! . . .
Jergen, ned dig sätt!
Movitz, din talang är stor,
duken uppspänd står ju, bror,
och du målar
Puckeln lätt, jag tror.

Jergen, käre bröder, fanken har i kroppen,
låna färger därför utaf Lucifer! —

Ulla, skynda hit, . . . tag genast af saloppen! . . .

Den blir präktig bakgrund! . . . Häng den opp! . . . Så der!

Jag bedyrar högt och svär,
Jergens bild snart färdig är.

Phoebus strålar klar och ljus . . .

hit med stånkor, stop och krus,

Bacchus unnar

oss ett ärligt rus! —

Jergen, tag en styrketår!

Movitz item! . . . Klang, gutår!

Jag förkunnar:

konsten du förstår! —

Skynda dig nu, Jergen! Intag positionen! —

Wie, mein lieber Movitz? — Skicka dig som sprätt!

Tänk dig bara, Jergen, att nu Cupidonen
i gullgula rocken din har sig förklädt!

Maken till ett slikt porträtt,
skall man inte finna lätt.

Movitz sina penslar för. —

Se, hur raska drag han gör,
hur han blandar

färgen som sig bör! —

Svårt blir hålla sig för skratt.

Nej, det der blir rent besatt . . .

hvilka andar

ha väl dig fått fatt? —

Jergen intet märker, smått åt Ulla tittar,
sneglar längtande mot flaskor och mot stop.

Skrattet griper kring och rätt nu alla smittar.

Från den muntra skaran höres jubelrop.

Jergen, vänd dig om, din glop!
mana derpå allihop.

Hohl tir Teufel! Was ist das?

Donner, Wetter! Schlechter Spass!

Jergen larmar

med en röst så hvass.

Tro ej Movitz tagit fel,

om din bild är något stel! . . .

Du dig harmar —

Da steht ein . . . Kamel!

Jergen, blott betänk, vi likna alla djuren!

För din puckel dricka låtom oss nu fort.

Öl din mage rymmer, — det hör till naturen —
göm det likt kamelen på sin torra ort.

Tag ej skämtet vid dig stort,

Hoffbro ej dig bättre gjort!

N:o 7.

Movitz' källarrund.

Mel.: Fredm. Ep. N:o 67. — »Fader Movitz, bror.»

På sin källarrund
 kommer törstiger kund
 att helsa vänner på Gröna Lund.
 Morgens mutter! . . . Hå, hå!
 Krusen färdiga stå!
 Nu ska ni höra på:
 Lungan
 har redan fått sin dom
 och tungan,
 hon klibbar vid min gom,
 men jag lindring får
 vid hvar ljufilig tår,
 som genom strupen går.

Först till Wismar jag gick,
 der en kronsup mig fick,
 som satte magen just uti skick.
 Ormens pigor, de små,
 se'n jag helsade på . . .
 Sku stopen tomma stå?
 Solgränd . . .
 der Maja låg på lur,
 så välkänd
 hon vinka' mig . . . hvad tur!
 Jag slank in som en ål,
 fick en bågare . . . skål! . . .
 och stärkte strax min bål.

Jag på Lokatten satt,
fick en skeppare fatt,
som seglat hit ifrån Kattegat . . .

Uti Hoglandsvin
blef jag hans »kusin»
till mina vänners grin.

Nå ja!

Bror Bergström, gamle vän,
se då ja'
blef inte bet . . . I än'
gaf jag gästen en törn,
så han damp i ett hörn
och säkert skrapte för'n!

Mor på Tuppen nu,
vår manhaftiga fru,
jag gick att gästa se'n, kära du,
blef der länge gäst,
pontak drack som en häst . . .
Vet ni, der sprack min väst!

Färden

till Djurgår'n gick med båt . . .

Ack, världen

är full af sorg och gråt.

Säkert nästa år

redas skall min bår . . .

Skål, vänner, klang, gutår!

N:o 8.

Anders Wingmark och landtpresten.

Mel.: Fredm. Ep. N:o 78. — »Knappt Jeppe hant ur gluggen gå in.»

Vår Anders Wingmark stödde sin länd
mot klädståndsörr'n i Urvädersgränd,
han bliga' starkt med ögonen på sned
och tycktes vred.

Kommersen länge gått se så der,
blott Ormen, krögar'n, gjorde affär,
ty i sig menskan alltid ju vill ha,
ej på sig ta'.

För Ullas räkning fanns en salopp,
som enkom sömmad för hennes kropp.
Om Kolmätars Lotta blott egde förstånd,
hon köpte nog hans roberond.
Åt Movitz hängde passande skor,
dem Bredström lappat än ej, jag tror.
Hans Jergen, som borgade rocken här sist,
krediten mist.

Hvarpå har Wingmark ögonen fäst?
I gränden kom der säfligt en prest.
Tro inte här finns någon kaftan . . .

Så'nt ger jag fan! —

En schäs? — Åkdonen stå här bredvid . . .
Strunt i besväret . . . jag har nog tid.
Stig på, herr pastor, ty just i detta skjul
stå medar, hjul!

Nu presten stönar, böjer sig ned,
om fjedrar, nafrar, tager besked
och spörjer på landtpresters snörflande vis,
om Wingmark har kristliga pris.

Få se om korgen rymmer min kropp? —
 Var god och stig i schäsen blott opp! —
 Lyft, Wingmark, på skalmarne, ty af stor vigt
 är styrka, svigt.

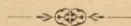
Knappt presten hant i schäsen bli satt,
 förr'n Wingmark spelte honom ett spratt.
 Han grep blankarderna, drog såsom häst
 båd schäs och prest.

Fast käppen dunkade Anders i rygg'
 och presten skrek, han lopp der så trygg.
 Slik karusell ingen skådat väl har
 i all sin da'r?

Rundt Riddartorget, . . . ha, ha, ha, ha! . . .
 fick Wingmark lust att presten se'n dra,
 belöntes med hurrarop, bifall och skrik
 af munter och tacksam publik.
 Hvar nymf hos Ormen kiknar af skratt . . .
 I knäna Anders börjar bli matt,
 därför han vid krogtrappan hejdar sin fart —
 det var ju klart!

Nog håller schäsen, flåsar han varm
 och gnider på sin styfnade arm.
 Bjud på ett halfstop; jag det väl förtjent,
 nog pastorn ment! —
 Hvar är han? — Aj, min svartrock har flytt!
 Betalt för skjutsen fick jag . . . jo, pytt!
 Kan undra just, om deras himmelstjärd
 är mera värd?

Nej, dyrka Bacchus är bättre opp,
 det lifvar själ'n och styrker vår kropp.
 Fort hit med en kronsup att dricka jag må
 en skål för den skjutsen ändå!
 Gutår för Karon, han kör oss ut
 från nymfer, remmare ändå till slut . . .
 Knappt kanske består oss på motsatta strand
 en tår på tand!

N:o 9.

Fredmans sång om Bacchi safter.

Mel.: Fredmans Sång N:o 15. — »Kom, sköna källarflickor.»

Hej, der på krögar'ns hylla
 stå flaskorna i stor parad.
 Hvar gång han får dem fylla,
 han grinar nöjd och glad.
 Öl duger nog
 på en krog,
 men med fog,
 bäst att hin svagdrickat tog!

Bränvin med guld, klenoder,
 ger åt en kronsup smak och glans.
 Kummil, min kära broder,
 är sött som pomerans.
 Lustigt! Jag ser
 ännu mer,
 som mig ger
 fröjd, när det får rinna ner.

Man af en Uddevalla
 blir strax i hela kroppen varm,
 och Gutenschwagrar kalla
 fram modet i vår barm.

Hvart bränneri,
 kära ni,
 städs ska bli
 helsadt med all sympati.

Kom, sköna källarflicka,
 med Hoglandsvin och gröna blan,
 jag Bacchi skål vill dricka
 förnöjder hela dan.

Remmaren grön
 vinkar skön.
 Hör min bön,
 Bacchus, och din slaf bekrön!

Ni, gubbar, der med käppar,
 är frontignac uti ert val?
 Så röd som Ullas läppar
 nu strålar min pokal.
 Pontak . . . gutår! . . .
 mig består
 för hvar tår
 mången fröjd och godt jag mår!

Ett glas jag ock vill höja
 med Huile de Venus . . . Hvarför? — Jo,
 till ära för dig, Fröja,
 se'n dricka persiko.

Hit en kantin
 ungerskt vin!
 Då, för hin,
 famnar snart man nymfen fin.

När hvita flingor svänga
 och hölja för oss rubb och stubb,
 är bäst sig in få stänga
 uti vår gamla skrubb.

Kusligt! Men, ack
få vi rack?
Snart — stor tack —
må vi kungligt — ej som pack!

Skål! Vore jag en myra
och i min stack en flaska kom,
jag skulle i min yra
der lustigt tumla om!
Få till sin graf
bränvinshaf
vore braf,
Bacchus sjelf mig fålsup gaf!

N:o 10.

Simsons gåta.

Mel.: Fredm. Sång N:o 41. — »Joachim uti Babylon »

Nere i Zorga bodde en man,
 hade en ofruksam maka.
 Barn försaka :||:
 fick den stackars fan.
 Manoah hette den der juden, min bror.
 Frun var så vacker, så eldig och stor.
 Städs hon sucka' :||:
 och på gubben svor.

När en qväll hon vid flaskan satt,
 kom der en engel till huset,
 ty vid kruset :||:
 hölls hon hvarje natt.
 Engeln var älskvärd, elegant och så glad,
 hade från himmelen en viss ambassad . . .
 Nå, hvad hände? :||:
 Frun han vackert bad.

Käraste fru, mitt råd nu hör:
 dränk ej i flaskan förtreten.
 Mins: dieten :||:
 sjelfva susen gör!
 Jag tror mig veta, att en pojk ni vill ha. —
 Frun blef så brydd, men hon hviskade: Ja!
 Han gaf löfte . . . :||:
 Hin må englar ta!

Morgonen grydde och till mannen hon lopp,
syntes en smula förlägen . . .

Allt oss sägen! :||:

Frun nu hade hopp!

Pilten till hårfrisören aldrig sku' gå,
de Filisteer skulle han klå.

Manoah myste, :||:

var förnöjd för två.

Om blott kom åter den engelen,
tyckte han vara det bästa.

Dagen nästa :||:

spjufvern sågs igen.

Manoah, lifvad, ville slagta ett lam.

Engeln sa': nej, gif mig hellre en dram;

frun har redan :||:

offret burit fram!

Tiden så gick och hon födde en son.

Simson den pojken månd' heta.

Orent äta :||:

fick han ej gudslån.

Aldrig den gossen tog på tanden en tår.

Kors, hvad han växte, men mest dock hans hår.

Simson kamma :||:

alltid man försmår.

Bland Filisteerna Simson såg

i Thimnath en däjelig tärna.

Denna stjerna :||:

lekte i hans håg.

Manoah sporde: hvad är det för flans?

Mutter blott skrek: det blir mesallians!

Politiken :||:

fordrar lugn och sans.

Hm! sade fadren och hm! sade mor,
 bäst är till Thimnath att fara,
 om försvara, :::
 gosse, du dig tror.

Sonen blott myste, och så for man dit ned.
 Snart kom der en sprätthök, på friaren vred.
 Men sin hyra :::
 fick han med besked.

»Lejonet» från ett värdshus kom,
 »Djuret» i rännsten' han vräkte.
 Hvad det kräkte, :::
 stank af punsch och rom . . .
 Se'n så stod brölloppet i dagarne sju,
 tretti brudsvänner, det hade hans fru.
 Sist en gåta :::
 Simson ger dem nu.

»Af fråssarenom der utgick mat
 och sötma kom utaf det starka». —
 Sad' han starka? :::
 Jojomen, kamrat!
 Kan någon gissa, alla tretti ska då
 skjortor och snygga gångkläder få. —
 Snart vi ha det, :::
 lita du derpå!

Hvar Filisté nu fundera' och drack,
 men tänk ej, att de voro qvicka!
 Snart de hicka, :::
 sade aldrig smack.
 Sist gingo de till vår nygifta fru,
 sade, att hon måste hjälpa dem nu,
 annars brändes :::
 svärfars villa. — Hu!

Qvinnan är listig som nogsamman man vet.
Frun kunde gråta och smeka.

Hvem kan neka :||:
då sin hemlighet? . . .

Sötare än punsch, säg, hvad finnes väl . . . Nå?
Starkare än rom? Är ej svaret rätt så? —

Åh, ni plöjde :||:
med min calf — låt gå!

Simson ville ej just ta ett lån
för att det vadet klarera.

Han såvera' :||:
sig i Askelon.

Trettio karlar han der bums slog ihjäl,
tog deras kläder, bjöd sedan farväl.

Slika dater :||:
aldrig sluta väl!

Huru det sedan med Simson gick
lära oss prester i kyrkan . . .

Hör min yrkan: :||:

Tag ditt glas och drick!

Lurfvig bör man vara ej blott i sitt hår,
om ondt i peruken aldrig du får,

bär åt fanders. :||:
Tag din styrketår!

Innehållsförteckning

och

upplysande noter.

Bellmans skål Sid. 7.

Fiskartorpet. Ett idylliskt beläget utvårdshus vid Husarviken cirka $\frac{1}{4}$ mil utanför Ladugårdslands tull.

Haga. Det bekanta, romantiskt belägna kungliga lustslottet.

Skalden vistades med förkärlek på dessa båda ställen och har lika ofta som härligt besjungit dem.

Ullas morgontoilet Sid. 9.

Skor med röda klackar och

strumpor med kulörta kilar hörde till dåtidens fruntimmersmoder.

Körsett. Ett lifstycke med insydda fiskben. Den framstack under den öppna öfverklädseln och snörades framtill öfver barmen ofvanpå linnet.

Musch. En liten lapp af svart taft, som fastsattes i ansigtet i akt och mening att förhöja damens skönhet.

Söndagsbalen på Thermopolium Boreale Sid. 12.

Thermopolium Boreale. Ett kaffehus i Myntgränd.

Niklas. Den närbelägna Nikolai eller Storkyrkan.

Skrubb. Mindre, enskildt gästrum innanför den egentliga kroglokalen.

Paltar. Öknamn på dåtidens stadssoldater.

Kummil. Bränvin, försatt på kummin och kanel.

Orm hette en källarmästare, som hade ett beryktadt kaffehus vid Myntgatan nära Riddarhustorget.

Stråperlor. Den alltid sprättige Jergen hade ett broderi af stråperlor på sin hatt enligt dåtida sed.

Dycrenger. Fiskben och stoppningar i rockens bakskjört och i ärmuppslagen.

Jepppe. Folkhumorns namn på väktaren i det å Brunkebergsåsen uppförda vaktornet.

Engageant. Hängande, vid fruntimmersmanschett.

Glasen håll mot knogen. Ett vanligt dryckesprof.

Pimpinella. Bordeauxvin, som ofta serverades med qvistar af pimpinella saxifraga i de höga glas, hvarur det dracks.

Paulun. Säng med sparlakan.

Salopp. En liten kort fruntimmersslängkappa af siden eller annat lätt tyg. Syddes ofta utan ärmar.

Karkas. Med silke öfverspunnen ståltråd, som merändels bars i hufvudprydningen.

Entreschaquer. Danssteg, bestående i ett hopp, hvarunder benen blixtnsnabbt korsas medan de sväfva i luften.

Säjäre. Dåtidens namn på urtaflans visare.

Trumman nu röres. Reveljen, som gick kl. 4 på morgonen.

Vid underrättelsen om Ulla Winblads giftermål . . . Sid. 17.

Norström. Sjötullbesökare, gift med Ulla. Hade enligt Bellmans egna ord »ingen röst, spelar intet instrument, förskrifver sjelf sina viner.»

Fiskartorpet. Se ofvan!

Klubben. En dåtida krog vid södra stranden af Mälaren $\frac{1}{2}$ mil från hufvudstaden.

jag blåst mig soten. Movitz led, som bekant, af lungсот.

Lokatten. Sjömanskrog i Stadsgården.

Frömans. Ett traktörsställe vid Hornskroken.

Korsgevär och

Pikar. Forna vapen, liknande hillebarder.

Sultan. Framtill öppen fruntimmersrock af turkisk snitt.

Tulpan. Denna blomma var då på högsta modet.

Kobronå. Lång fruntimmersklädning i form af rock, öppen framtill och afrundad, så att den bak bildade ett långt släp. Den garnerades och uppfästes ibland öfver höfterna; den hade långt ryggflif samt tätt åtsittande ärmar, gående till armbågen, der engageanter (se ofvan!) vidtogo.

Flöjtravär. Den nu brukliga flöjten, som först på Bellmans tid började begagnas i vårt land. Den här förut nyttjade flöjtdusen hade munstycke och hölls som en klarinett.

Mollbergs danslektion . . . Sid. 21.

Gröna Lund. Det bekanta värdshuset å Djurgården.

Stånddrabanterna voro en särskild kår med vakttjenstgöring i hofvets yttre salar. Den ståtliga Mollberg lär ha tillhört densamma.

Bjudare. För att ge glans åt bröllop, begrafningar och andra tillställningar brukade man vidtala någon militär att helst i uniform och till häst färdas omkring för att invitera gästerna. Mollberg hade ofta sådana uppdrag.

Movitz målar Jergens porträtt . . . Sid. 23.

Salopp. Se ofvan!

Hoffbro. Dåtida fuskare i målarkonsten.

Movitz' källarrund . . . Sid. 25.

Gröna Lund. Se ofvan!

Wismar. En krog i Kolmätargränd.

Kronsup. En duktig sup af kronobränneriernas tillverkning.

Ormens pigor. Se ofvan!

Solgränd är belägen i »staden inom broarne».

Maja. Vårdshusidkerska derstädes.

Lokatten. Se ofvan!

Hoglandsvin. Billigt, på 1700-talet å traktörsställena allmänt begagnadt
Bordeauxvin. Jemför *pimpinella* här ofvan!

Mor på Tuppen hade sitt Bacchitempel å Skeppsholmen.

Pontak. Ett mörkrödt franskt vin från Bearn.

Anders Wingmark och landtpresten Sid. 27.

Till grund för denna imitation ligger en anekdot om Anders Wingmark.
Se *Samlade Skrifter af Carl Michael Bellman*, utgifna af *Joh. Gabriel Car-
lén* 1:a delen sid. 13.

Urvädersgränd. Här menas den i »staden inom broarne» belägna.

Orm. Se ofvan!

Salopp. Se ofvan!

Robrond. Se ofvan!

Blankarder. Svigtande skalmar, som uppbära korgen på en schäs.

Karusell. Ett dätida allmänt nöje i vida större omfattning än nu.

Riddartorget. Nu Riddarhustorget.

Kronsup. Se ofvan!

Remmare. Ett slags dryckeskärl.

Fredmans sång om Bacchi safter Sid. 29.

Bränvin med guld. Man lade blodgull på flaskorna.

Klenoder. Pomeransskal och dylikt i bränvinet.

Kronsup. Se ofvan!

Kummil. Se ofvan!

Pomerans. Bränvin, försatt med pomerans.

Uddevalla. Bränvin i kaffe.

Gutenschwagrar. Sammanslagna squättar af allehanda starka drycker.

Hoglandsvin och gröna blan. Se ofvan!

Remmare. Se ofvan!

Gubbar med käppar. Slottskanslibetjenter.

Frontignac. Ett franskt muskatellvin.

Pontak. Se ofvan!

Huile de Venus. En likör.

Persiko. Likör på persikor.

Ungerskt vin dracks för sina eldande egenskaper.

Skrubb. Se ofvan!

Rack. Gammal benämning på arack.

Myra. Syftar på det s. k. myrbränvinet. En fylld öppen flaska lades
i en myrstack så att djuren kunde krypa ner, hvarefter de afsilades.

Fälsup. Stockholmsdialekt. Färdsup.

Simsons gåta Sid 32.

N:o 1.

Andante con moto.

Nog I ve----ten, vän--ner, brö--der, att hos sän--gar---kun--gen,
Bac--chus å-----ter blir be--sjungen, Ve--nus, frun den tää--ka,

hos vår Bellman snil--let glö--der likt en ju----li--sol. Hör no--ga
han till lif har ve--tat väc--ka här vid i-----sig pol.

på och sto--pen al---la fat---ta, väl vi för----stå, att

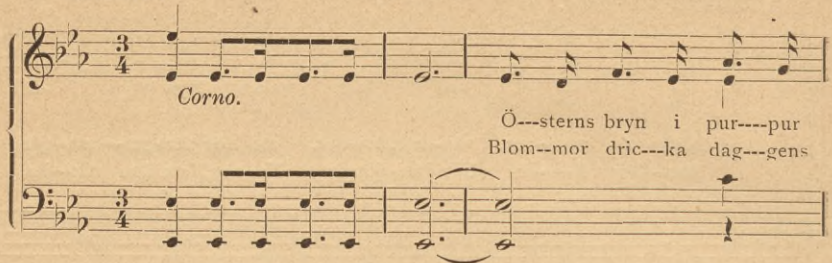
Bellmans snil--le skat--ta. Ger--na vi din gu---da---gåf--va högt nu al---la

lof--va, så dry---a---den ej får sof--va i sitt Djurgårdsbol!

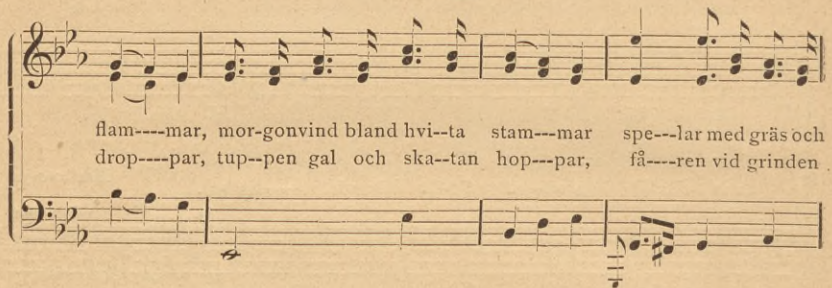
Menuetto.

N:o 2.

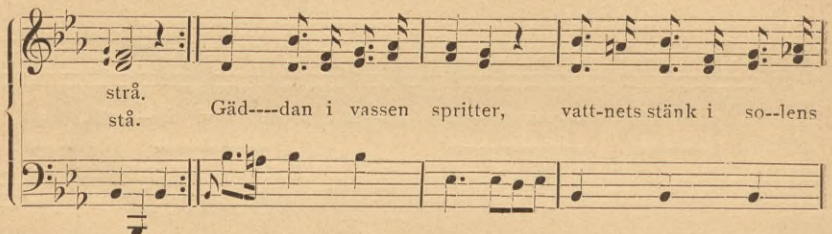
Corno.

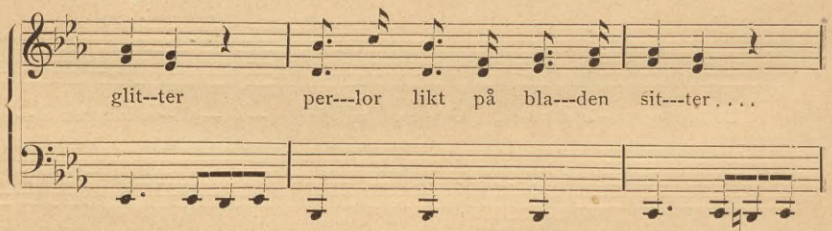
Ö---sterns bryn i pur---pur
Blom---mor dric---ka dag---gens

flam---mar, mor-gonvind bland hvi-ta stam---mar spe---lar med gräs och
drop---par, tup--pen gal och ska-tan hop---par, få---ren vid grinden.

strå.
stå. Gäd---dan i vassen spritter, vatt-nets stänk i so--lens

glit-ter per---lor likt på bla---den sit---ter . . .

Bondens plog, bondens plog re'n få---len län--ge drog.

N:o 3.

Menuetto.

Ej är det lönt från kro--gen du rän--ner, nog kom--mer Fredman
Håll dig blott vac--kert stil--la i skrubben! Hvem är som klap--par?

hit och hans vän--ner, Snart de i Nik--las slu--ta. Ja, klockan hon slår på
Åh, se på gub--ben! Bergström, låt bli min ru--ta! Nå, jag är ju gammal

V:ello. stund.
kund, kän--der i or--ten bän--der jag porten

V:ello. Nu, mutter, ljufva, skrufva uppsprund! Nej, se att Mollberg

satt här för--ut! Nå, kan du in--te hål--la din trut, säg, ska' sta--dens pal--tar

från mitt Bac--chi al--tar hvar--je gäst väl kö--ra ut?

N:o 4.

Allegretto.

Him-mel, e-län-de! Säg mig: hvad hände? Ul-la, vår Ul-la...! Är

hon lagd i grift? Ack nej, dess-vär-re, in-te vår Her-re

hen-ne har ta-git, ty nu är hon-gift! Nå, blef det hökar'n?

V:ello.
Nej, tull-be-sö-kar'n har gjort be-slag. Tvi, pu-bli-

ka-ner, sli-ka chi-ka-ner tå-la ej Mollberg och Mo-vitz och jag!

N:o 5.

Allegro.

Helsning, go' vanner, se här en man, som

dri-stigt klif-ver in i ert sällskap helt o--ge--ne--radt

Tamb.

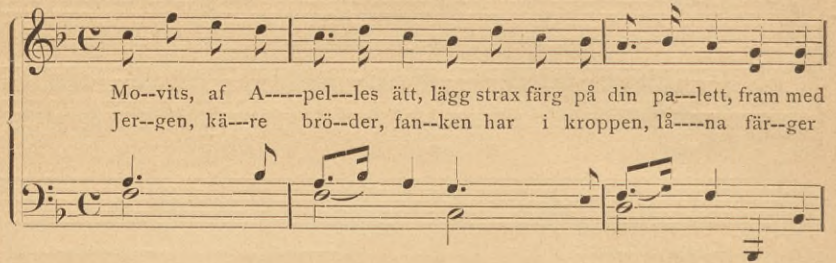
på! En stånka mut-ter nog mig

gif--ver. Fins här en nymf, skall mång kyss jag ploc--ka

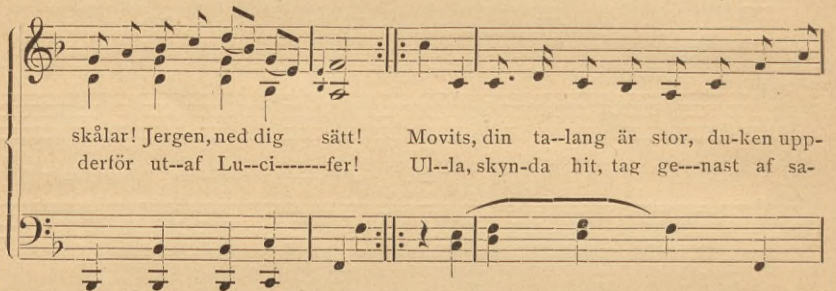
då! Mollberg, korp'--ra--len, är en lu--stig

käl--lar-kund, hit med po--ka--len: Skål, Grö--na Lund!

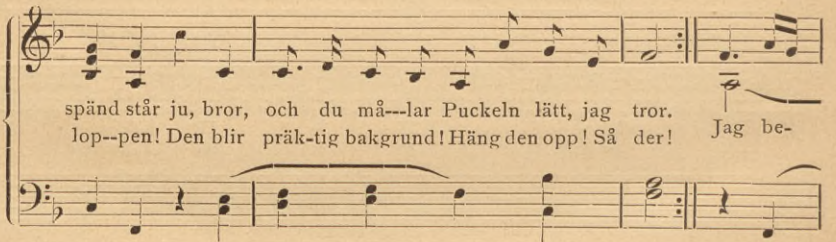
N:o 6.

Andante.

Mo--vits, af A----pel---les ätt, lägg strax färg på din pa--lett, fram med
Jer--gen, kä--re brö--der, fan--ken har i kroppen, lå----na fär--ger

skålar! Jergen, ned dig sätt! Movits, din ta--lang är stor, du-ken upp-
derför ut--af Lu--ci-----fer! Ul--la, skyn-da hit, tag ge---nast af sa-

spänd står ju, bror, och du må--lar Puckeln lätt, jag tror. Jag be-
lop--pen! Den blir präk-tig bakgrund! Häng den opp! Så der!

dy----rar högt och svär, Jer----gens bild snart fär----dig är.

N:o 7.

Marsch.

På sin käl--lar--rund kom--mer tör---sti---ger kund att

hel--sa vän--ner på Grö--na Lund, Morgens mut--ter! Hå, hå! Kru--sen

fär--di--ga stå! Nu ska ni hö---ra på: Lun---gan har

re--dan fått sin dom och tun---gan, hon klib--bar vid min gom, men jag

lindring får vid hvar ljuv--lig tår, som ge--nom strupen går.

N:o 8.

Marsch.

Vår An-ders Wingmark stödde sin länd mot kläd-ståndsdörr'n i
Kom---mer-sen län---ge gått se så der,blott Or---men, krö-gar'n,

Urvädersgränd,han bliga' starkt med ö---go---nen på sned och tycktes vred.
gjorde af--fär, ty i sig men-skan all---tid ju vill ha', ej på sig ta'.

För Ul---las räk-ning fans en salopp, som enkom sömnad för hennes kropp. Om

Kol-mätars Lotta blott egde förstånd,hon köp--te nog hans ro--be--rond. Åt

Mo-vitz häng-de pas--san--de skor, dem Bredström lappat än ej, jag tror. Hans

Jer-gen, som bor---ga--de roc--ken här sist, kre---di-----ten mist.

N:o 9.

Allegro ma non troppo.

mf

Hej, der på krö--garns hyl--la stå fla--skor-na i stor parad. Hvar

gång han får dem fyl--la, han gri--nar nöjd och glad. Öl du--ger

nog på en krog, men med fog, bäst att hin svag-dric--kat tog!

N:o 10.

Andante.

Ne-re i Zor-ga bod-de en man, ha--de en o--frukt-sam

ma---ka. Barn för--sa--ka, barn för--sa---ka fick den stackars

fan. Ma---no--ah hette den der juden, min bror, frun var så vac-ker, så

el-dig och stor, Städs hon sucka', Städs hon suc-ka', och på gubben svor.

UNIVERSITETSBIBLIOTEKET

10. MRS. 1976

8 kart.

6

ADOLF BONNIERS förlag:

Bellmans Samlade Skrifter

Upplaga i stor oktav, utgifven af *J. G. Carlén*, med många illustrationer i tontryck och träsnitt, samt försedd med upplysande noter, porträtt, biografi och musikbilagor. Pris kompl. inb. i 5 band 35 kr.; med guldsnitt 40 kr.

Ny samling, utgifven af *C. Eichhorn*. 2 delar i stor oktav. Pris häft. 9 kr.; inb. i 1 band 11 kr.

Illustrerad godtköpsupplaga. 4 delar. Pris inb. i 2 band 11: 50; i 4 band 13; med guldsnitt 15 kr.
— Kan äfven erhållas i häften à 50 öre.

Illustrerad godtköpsupplaga jemte Ny samling, utgifven af *C. Eichhorn*. Pris inb. i 3 band 17: 50
— Kan äfven erhållas i häften à 50 öre.

Musik till C. M. Bellmans

Samlade Skrifter

för piano och en röst

genomsedd och ordnad af *J. A. Josephson*. Pris häft. 4 kr.; eleg. inb. 6 kr. 50 öre.

C. M. Bellman.

En lefnadsteckning af *Joh. Gabr. Carlén*. Med 7 illustrationer. Pris 40 öre.
